

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 581/2023
02.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Јелене Ивановић, Иване Ранђеловић, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2384/21 од 18.01.2022. године, у седници већа одржаној 02.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2384/21 од 18.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против става 1. изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2384/21 од 18.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 1465/17 од 01.06.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату за време приправности од новембра 2014. закључно са августом 2016. године, исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужена на исплату теренског додатка од новембра 2014. закључно са августом 2016. године, у појединачним месечним износима, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 158.456,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2384/21 од 18.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу 1. изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу 2. и 3. изреке и предмет у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против става 1. изреке правноснажне другостепене пресуде којим је потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 1465/17 од 01.06.2021. године за исплату тужиоцу додатка на плату по основу приправности за рад, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда (сада Врховног суда) потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд (сада Врховни суд) у већу од пет судија.

Врховни суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијањем пресудом у ставу првом изреке је исплата тужиоцу накнаде на име посебног додатка на плату по основу приправности. О праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сагласно изложеном, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим из члана 441. овог закона, када је ревизија увек дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 30.10.2017. године, а побијани део правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Цакула,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић